

הסרט "הקצה הצר" הוא סרט הביכורים של הבמאית הבלגית אנייס ורדה. ורדה נחשבת לאמא של זרם "הגל החדש" בקולנוע הצרפתי וסרטה הראשון ויוצא הדופן הוביל ליצירות המופת שהגדירו את הזרם כמו "400 המלקות" של פרנסואה טריפו, "עד כלות הנשימה" של ז'אן-לוק גודאר, ו"הירשימה, אהובתי" של אלן רנה. בניגוד להם, ורדה לא הייתה מבקרת או תיאורטיקנית קולנוע, ואפילו לא הייתה חובבת קולנוע גדולה, אבל בסרטה הראשון בהחלט מתבטא עקרון ה"אוטור" שעליו הרבו לכתוב: שליטה כמעט מוחלטת של הבמאי על הסרט, והעברת המסרים (האקזיסטנציאליסטיים לרוב) שלו דרך טכניקות צילום ובימוי יותר מאשר דרך עלילת הסרט עצמה.

הסרט מתרחש כולו ברובע דייגים קטן בדרום צרפת ועוסק בזוג פריזאי המגיע לשם לחופשה שבה הם מדברים על עתיד נישואיהם ושוקלים את פרידתם. למרות שהכפר היא מקום הולדתו של הגבר, לאורך כל ביקורם הזוג מפגין את הלך הרוח המתנשא שלהם, צורת הדיבור המתוחכמת והניתוק הרגשי הפריזאי שלו. זה בניגוד מוחלט לחיי היום-יום המחוספסים של הדייגים המקומיים. הניגוד בין שני המאבקים האלה - המאבק ההישרדותי והפרימיטיבי של הדייגים והמאבק הרגשי והמתורבת של הזוג - כמו גם הריחוק והזרות ששני העולמות מפגינים אחד כלפי השני, הם הנושא והלב של הסרט. לאורך הסרט ורדה מצלמת את הדיאלוגים של הזוג בקלז-אפים, דיבור למצלמה, או צילום של השתקפות של אדם ממים, לעומת זוויות צילום כמעט דוקומנטריות שבהם היא מצלמת את אנשי הכפר. היא מדגישה את המלודרמה המוגזמת שהזוג מייחס לשבריריות של מערכות יחסים לעומת הדרמה ההישרדותית שאנשי הכפר חווים. ממש כאילו חיי הזוג הם התיאטרון בעוד שחיי הדייגים הם החיים האמיתיים. לקראת סיום הסרט מתרחש משחק ג'אוסט שבו שני מתחרים על סירות מנסים להפיל אחד השני למים באמצעות רומח - עוד הקבלה של חיי הדייגים לתקופה פרימיטיבית ופשוטה יותר. אמנם הסרט מציג את החיבור האישי העמוק שהיה לאגנס - הייתה לה שליטה מוחלטת על כתיבת התסריט, הבימוי, והמימון - ואפילו ממקם בכפר שבה היא בעצמה גרה בנערותה (כל אלה מאפיינים של עיקרון ה"אוטור"), ורדה התחילה את דרכה בתור צלמת ורעיון יצירת הסרט עלה בראשה לגמרי במקרה. במקור, הביקור שלה בעיירה היא על מנת לצלם כמה תמונות של המקום על מנת להראות אותם לחברה שלה שגרה שם בעבר אבל לא יכלה לבקר שוב. לאחר שראתה את התמונות שצילמה, שכרה ורדה מצלמה ובאמצעות כמה הלוואות מחברים שונים הצליחה לגייס \$14,000 על מנת לצלם את הסרט שהתניע את הקריירה שלה ואת המהפכה הקולנועית החשובה ביותר באירופה וכנראה גם בעולם.

בראיון שנתנה לאחר הקרנת הבכורה של הסרט, ורדה התבקשה לתת שם של סרט כלשהוא שהיא ראתה לפני הכנת הסרט. רק לאחר שהתאמצה להיזכר היא הצליחה לתת את "האזרח קיין". גם אם אתם חובבי קולנוע שרוצים לראות סרט אומנותי וחשוב היסטורית וגם אם, כמו היוצרת שלו, אתם צופים אגביים שמחפשים סרט מהנה ויפה, אני ממליץ בחום על "La Pointe Courte".